

И баба знае!

Често младежите гледат на по-възрастните хора със съжаление — отминала е младостта, повехнала е красотата, изчезнал е живеецът. „Старост — нерадост“, казва народът... Но дали това винаги е така? Дали пък младите не бъркат?

За щастие има много възрастни хора, които опровергават всички клишета за „третата възраст“ и продължават да творят, да мечтаят, да се забавляват. И дядо знае да лудее! И баба знае да се весели!

„Купон за всички“ („Party for everybody“) изпяха „Бурановските баби“ от Русия и заеха второ място на тазгодишния конкурс „Евровизия“. Бабите спечелиха сърцата на европейската публика не толкова с мелодичната си песен, колкото със заразителния си ентусиазъм. Трудно беше да останеш безразличен към изпълнението на руския състав и да не си спомниш за мечтите, които си загърбил, защото си си помислил, че вече е твърде късно да бъдат сбъднати.

Със сигурност не е забравила мечтите си германката Йохана Кваас. Осемдесет и шест годишната дама вдигна на крака публиката на шампионата по спортна гимнастика в Котбус. С изумителното си изпълнение Йохана Кваас демонстрира гъвкавост, издръжливост и точност, на които могат да завидят и най-младите спортисти. „Правя това за удоволствие“, споделя Йохана, която през целия си живот не е спирала да се занимава със спорт.

Повечкото рождени дни не са се оказали пречка за постигането на мечтата за 73-годишната японка Таме Ватанабе, която е най-възрастната жена, изкачила Еверест. Следващата ѝ цел е да подобри абсолютния световен рекорд за най-възрастен покорител на „Покрива на света“, който в момента държи Мина Бахадуру Шерхан. Непалецът стъпил на Еверест на 76 години.

„Ще играя и за внуците ви!“ Това написа 90-годишната Стоянка Мутафова в предисловието на книга, посветена на нейния творчески път. Великата българска актриса, размивала до сълзи няколко поколения, и до ден днешен е запазила младежката си жизненост и радва от сцената своите почитатели.

„Животът се измерва не с години, а с дирята оставена след нас“, написа поетът Петър Караангов. Забързаното ежедневие и рутината понякога ни отдалечават от мечтите ни, поставят ни в плен на обстоятелствата. А животът е подарък, който ни е даден, за да оставим нещо след себе си — добра дума, посадено дърво, вдъхновение. И никога не е късно да потърсим пътя към мечтата, пътя към истинското си „аз“.